

FANTOWAĆ (3) *vb impf*

Pierwsze a pochylone, drugie a oraz o jasne.

inf fântować (2). ◇ praes 3 sg fântuje (1).

Sł stp brak, Cn s.v. fant, Linde XVIII w.

praw. Brać w zastaw, zajmować majątek ruchomy, mienie dłużnika jako zabezpieczenie długu; auferre pignora, coercere aliquem damno a. pignoribus captis, pignori accipere Cn [kogo] (3) : albo go za onymi przeżyłki Czeladź Vrzędowa z rozkazania Sędziego fantuie/ albo fye ręczy/ albo ośiadłością broni/ albo go do więzienia biorą GroicPorz C.

Zwrot: »personę fantować« (1): A gdzieby onego fantu ku opłaceniu nie sftawáło/ ma dálej perfonę fantować. GroicPorz dd2.

Szereg: »fantować i ciężać« (1): SLudzy Vrzędowi żadnego dłużniká fanthowác y ciężać niemáią/ áże Prawem przeżyłkánego y lkazánego ná fantowánie GroicPorz q4.

Synonimy: arestować, ciężać, dzieckować, zajmować, zapowiadać.

Cf FANTOWAN, FANTOWANIE